

РЕШЕНИЕ

№ 3084

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7413** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], Б. Бизнес Център, чрез пълномощник, срещу Решение № Ц-19/01.07.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по раздел II, т. 5. 1, с което КЕВР е утвърдила, считано от 01.07.2022 г. цени на „електроразпределителни мрежи Запад“ АД („Дружеството“ или „Жалбоподателя“) за втората ценова година от шестия регулаторен период: цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД на средно напрежение – 0,01653лв./kWh без ДДС; цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД на ниско напрежение – 0,06759лв./kWh без ДДС; цена за достъп за небитови клиенти – 0,02151лв./kW/ден без ДДС и цени за достъп за битови клиенти – 0,00648 лв./kWh без ДДС, при следните ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 604 025 хил. лв. и пренесена електрическа енергия - 9 687 551 MWh.

Според жалбоподателя, Решение Ц-19 е незаконосъобразно в обжалваната му част и подлежи на отмяна на основанията, предвидени в чл. 146, т. 2-5 от АПК. Твърди се, че

Решение Ц-19 е немотивирано, следователно не е спазена установената от закона форма. Изтъква, че не е спазен чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в случая по отношение на всички изброени в жалбата ценообразуващи елементи КЕВР не е посочила ясни и конкретни съображения за начина и базата за формирането им. Изложени са аргументи относно „единния подход“ спрямо електроразпределителните дружества, към които спада и жалбоподателят. На следващо място, при постановяване на Решение Ц-19 КЕВР е нарушила административно- производствените правила на приложимите за процедурата нормативни актове и е издала същото в нарушение на материалния закон. Стойностите на посочените ценообразуващи елементи са утвърдени от регулатора без съобразяване на предоставените от енергийните дружества данни (както изисква законът) и при прилагане на методи, противоречащи на тези, залегнали в нормите, приети от самата КЕВР. Твърди се, че приетите с обжалваната част на Решение Ц-19 цени противоречат на материалния закон- чл. 31, т. 1 и 2 от ЗЕ, и чл. 11, ал.4 от Наредба № 1. Изложени са подробни аргументи, че при метод за ценово регулиране „горна граница на приходи“, КЕВР утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийните предприятия за първата година от регулаторния период и може да ги изменя в края на всяка ценова година или в края на регулаторния период в съответствие с глава трета от НРЦЕЕ, като при този метод за ценово регулиране може регулаторният орган да извършва годишни корекции с инфлационен индекс за предходен период, с коефициент за подобряване на ефективността, с показатели въз основа на изпълнението, с разлика между прогнозни и отчетни инвестиции и с фактора Z , като оспорва приложените в Решение Ц-19 годишни корекции на необходимите приходи по чл.38, ал.4 и ал.7 от НРЦЕЕ с инфлационен индекс за предходен период и фактора Z . Счита, че при образуване на цените, предложени на КЕВР за утвърждаване жалбоподателят правилно е приложил нормите на Наредба №1, поради което и претендира допълнителни суми, които да му бъдат отразени в необходимите му приходи, които са: - от корекция съгласно чл.38, ал.4, т.1 – инфлационна индексация с допълнителна сума от 5860 хил.лв., която е разлика между определената индексация на оперативните разходи с 7,8% и 3,3%; - от корекция съгласно чл.38, ал.7 и ал. 8 – калкулативен резултат от прилагане на формулата за Z фактора с допълнителна сума от 16 117хил.лв.

Според жалбоподателя, обжалваната част от Решение Ц-19 не съответства на целта на закона. Моли съда да отмени Решение Ц-19/01.07.2022 г в частта му по раздел II, т. 5.1 и да върне преписката на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира направените в съдебното производство разноси, представляващи държавна такса, платен депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят „Електроразпределителни мрежи Запад ЕАД /с/г/л. Промяна в правноорганизационната структура, вписана в ТР при АВ на 06.10.22г./ редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Подробни съображения развива в писмени бележки. Претендира разноси.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли се съдът да остави жалбата без уважение и да потвърди като правилно и законосъобразно обжалваното решение на КЕВР, аргументирайки се в тази насока в писмени бележки. Претендира разноски в размер на едно юрисконсултско възнаграждение в съответствие с чл.78, ал.8 ГПК.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1, вр. с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

„ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД /променено наименование на фирма, вписано в ТР при АВ на 06.10.2022г., сегашно наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД/ има издадена лицензия №Л-135-07 от 13.08.2004г./л.272-279гръб от делото/ за разпределение на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на територията на Югозападна, С. и С. България.

С Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на КЕВР, считано от 01.07.2021г., на електроразпределителните дружества, в т.ч. и на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е определен от КЕВР метод на регулиране на цените „горна граница на приходите“ съгласно чл.3, ал.2, т.2 от Наредба №1 от 2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия. Със същото са утвърдени цени и ценообразуващи елементи за първата ценова година от шести регулаторен период, а именно: при ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 346 766 хил. лв. и пренесена електрическа енергия от 9 306 039 MWh, както следва:– цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на средно напрежение – 0,01076 лв./kWh, без ДДС;– цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение – 0,03636 лв./kWh, без ДДС;– цена за достъп за небитови клиенти – 0,02151 лв./kW/ден, без ДДС;– цена за достъп за битови клиенти – 0,00605 лв./kWh, без ДДС. Същото е публично достъпно на адрес <https://www.dker.bg/bg/resheniya/resheniya-za-2021-god.html>. С него за операторите на разпределителни мрежи е определен регулаторен период с продължителност три години от 2021г. до 2024г.

Във връзка с изтичането на първия ценови период и в съответствие с изискванията на Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД /старо наименов./ е подало заявление с вх.№ Е-13-62-19 от 31.03.2022г. /л.361 и сл. от Приложение 1/ в Комисията за енергийно и водно регулиране Заявление за изменение на действащи цени по чл.41 ал.1, т.3 от Наредба №1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия. Със същото заявление е направено предложение за изменение на действащите цени на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, считано от 01.07.2022г., като са предложени следните цени: Ц. за достъп до електроразпределителната мрежа за небитови клиенти в лв./кВт/ден 0,02418 лв. без ДДС; цена за достъп до електроразпределителната мрежа за битови клиенти в лв./кВтч 0,00678 лв. без ДДС; цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на средно напрежение лв./кВтч 0,01910 лв. без ДДС и цена за пренос на електрическа

енергия през електроразпределителната мрежа на ниско напрежение в лв/кВтч 0,07805 лв. без ДДС. Неразделна част от заявлението, са приложения от №1 до №12 , измежду които и: обяснителна записка, регулаторни таблици, справки с технико-икономически показатели, ГФО към 31.12.2021г. с доклад на независимия одитор и доклад за дейността.

Със Заповед №З-Е-1043 от 16.05.2022г. на председателя на КЕВР /л.357-358 от Приложение №1/ е сформирана работна група със задачи: да извърши анализи, въз основа на които да бъдат изготвени доклад и проект на решение за определяне на разполагаемостта за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители, както и за утвърждаване цени на електрическата енергия и на мрежови услуги за регулаторния/ценовия период 01.07.2022 – 30.06.2023г.

Назначената със Заповедта от 16.05.2022г. на председателя на КЕВР работна група е извършила анализ на данните, съдържащи се в подадените от всички енергийни дружества заявления и допълнителните писма към тях, като е изготвила доклад с вх.№Е-ДК-1501 от 23.05. 2022г. /л.316-354 от Приложение №1/

На 27.05.2022 г. в закрито заседание КЕВР приела доклад с вх.№Е-ДК-1501 от 23.05. 2022г. относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, считано от 01.07.2022г., с решение по Протокол № 128 от 27.05.2022 г., т. 3. /л.271 и сл. Приложение №1/. Със същото е насрочено открито заседание на 02.06.22г. от 10:40 на което да бъдат поканени упълномощени представители на заявителите при осигурена възможност за дистанционно участие. Приетият доклад, датата и часът на откритото заседание са оповестени на интернет страницата на КЕВР. За целта до заявителите е изпратено писмо изх.№ Е-13-00-2 от 27.05.22г. /л.269-270 от Приложение №1/.

На 02.06.2022 г. е проведено открито заседание на КЕВР, съгл. протокол №133 от 02.06.2022г. /л.255-268 от Приложение №1/, като на осн. чл.48 от НРЦЕЕ комисията с решение по Протокол №138 от 03.06.2022г., т.2 е приела проект на решение за утвърждаване на цени на електрическата енергия /л.178-181 гръб от Приложение №1/, който е подложен на 07.06.2022г. на обществено обсъждане по реда на чл.14 от ЗЕ. Във връзка с проведените открито заседание от енергийните дружества са постъпили становища и възражения, в т.ч. и от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД / с писма вх.№ Е-13-62-1038/02.06.2022г. /л.184-186 от Приложение №1/ и вх.№Е-13-62-1050 от 14.06.2022г. /л.166 от Приложение №1/, които Комисията е разгледала и обсъдила в мотивите /стр.69-71/ на оспореното в настоящото производство решение. Оспореното решение е прието на закрито заседание на 01.07.2022г. въз основа на събраните в хода на административното производство данни и доказателства от проведени на 02.06.2022г. открито заседание и на 07.06.2022г. обществено обсъждане. Решението е прието в законоустановената форма, съдържа доказателства и мотиви и е подписано от Председателя на КЕВР С. Т. и двама от членовете на комисията със стаж в енергетиката А. Й. и Б. Г., видно от

извлечение от Протокол №173 от 01.07.2022г. /л.58-118 от Приложение №1/

В хода на делото са приети и приложени административната преписка, ведно с доказателствата по нея, както и доказателствата, представени към жалбата. Изслушана е Съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, изготвена от маг. ик. В. Г. П., неоспорена от страните и кредитирана от съда като обективна и компетентна.

От отговорите на поставените въпроси в Заключение по СИЕ се установява следното: На въпроса какъв инфлационен индекс следва да бъде приложен съгласно чл.38, ал.4, т.1 от Наредба №1 за регулиране на цените на електрическата енергия при регулиране на цените чрез методите на ценово регулиране по чл.3, ал.2, т.2 – индекс на средногодишна инфлация или индекс на годишна инфлация за периода вешото лице дава отговор, че съгласно чл. 38, ал. 4, точка 1 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия: (4) При регулиране на цените чрез методите на ценово регулиране по чл. 3, ал. 2, т. 2 могат да се извършат следните годишни корекции: 1. с инфлационен индекс (И) за предходен период на основата на данни от Националния статистически институт съобразно влиянието му върху признатите разходи за дейността (без разходите за амортизации) и с коефициент за подобряване на ефективността при спазване на принципите на чл. 23 и 31 от Закона за енергетиката; От публикуваните дати и методология на сайта на Националния статистически институт ВЛ констатира наличието на различни измерители на инфлацията чрез индекси на потребителските цени за различни периоди и спрямо различна база, подробно описани на стр.10 от заключението. Индексът на потребителските цени (ИПЦ) е официален измерител на инфлацията в Република България. Той измерва общото относително изменение на цените на стоките и услугите, които се използват от българските (резидентни) домакинства за лично (непроизводствено) потребление. Освен индекси на потребителските цени (ИПЦ), НСИ измерва и публикува и хармонизирани индекси на потребителските цени (ХИПЦ), като основната разлика е, че ХИПЦ обхваща потреблението на всички домакинства, включително институционалните (колективните) и чуждестранните на територията на страната, докато ИПЦ - потреблението на българските домакинства. Изготвената и приета експертиза разглежда индексите на потребителските цени (ИПЦ) на национално ниво. След анализ на данните, които публикува Националният статистически институт, съпоставени с изискванията на чл. 38, ал.4, т.1 от НРЦЕЕ, становището на вешото лице относно корекцията на цените с инфлацията е следното: В Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия не е дефинирано коя инфлация - кой индекс на потребителските цени следва да бъде използван за корекцията по чл.38, ал.4, т.1 - инфлационен индекс (И) за предходен период на основата на данни от Националния статистически институт съобразно влиянието му върху признатите разходи за дейността; Вземайки предвид, че ценовите периоди са от 01 юли до 30 юни на следващата година и относимите одобрявани разходи на операторите на електроразпределителни мрежи са прогнозни, вешото лице счита, че корекцията с инфлационен индекс „съобразно влиянието му върху признатите разходи" следва да се извършва със „Средногодишния ИПЦ, предходните 12 месеца = 100" за последния месец с публикувани данни към датата на приемане на съответното решение на КЕВР. Средногодишният ИПЦ, предходните 12 месеца = 100 е средногодишен индекс, както е дадено по-горе, т.е. отразява изменението на цените за последните 12 месеца спрямо предходните 12 месеца. В случая за разглеждания втори ценови период 01.07.2022 г. -30.06.2023г., разходи подлежащи на индексация са утвърдените за периода 01.07.2021 г. -

30.06.2022 г., и вещото лице счита за коректно използването на Средногодишния ИПЦ, предходните 12 месеца = 100 за месец Април 2022 г. -> 7,0% или за месец Май 2022 г. -> 8,1% (ако е бил публикуван), тъй като тези данни отразяват изменението за периода 01.05.2021г. - 30.04.2022 г., съответно 01.06.2021 г. - 31.05.2022 г., които са най-близки до периода на първата ценова година 01.07.2021 г. -30.06.2022 г. На база изложеното, в отговор на поставения въпрос, вещото лице счита за коректно използването на Средногодишния ИПЦ, предходните 12 месеца = 100, а не записаните във въпроса към експертната: Средногодишни ИПЦ, предходната година = 100 или ИПЦ, съответният месец от предходната година =100, тъй като разходите, които се индексират са за период от 12 месеца. Дадено по-горе Средногодишният ИПЦ, предходната година = 100 съвпада със Средногодишния ИПЦ, предходните 12 месеца = 100 за месец Декември, тъй като отразява измененията на цените за един и същи период при еднаква база. ИПЦ, съответният месец от предходната година = 100 може да доведе до изкривяване и няма да отрази коректно изменението на разходите за всеки от месеците, тъй като разходите за м. януари например обичайно не са равни на разходите за м. юни, също и на останалите месеци от периода, и този индекс не претегля изменението на цените за всеки от 12-те месеца на периода. На втория поставен въпрос – Оперативните разходи за 2021г. са одобрени от КЕВР на база отчет 2020г., а индексацията в решението на одобрените оперативни разходи на ниво 2020г. с инфлация от 3,3% води ли до изоставане на одобрените оперативни разходи за дейността спрямо необходимите /посочени в ценовото заявление на жалбоподателя/ за периода 01.07.2022г.-30.06.2023г. вещото лице дава отговор, че с Решение № Ц-27 / 01.07.2021 г. КЕВР е утвърдила на Е. Запад експлоатационни и административни разходи за първата ценова година от шестия регулаторен период (01.07.2021 г. - 30.06.2022 г.) на стойност 130 229 хил. лв., определени на база отчетените за 2020 година .Е. Запад е заявило за втората ценова година експлоатационни и административни разходи на стойност 140 387 хил. лв., изчислени като утвърдените за първата ценова година на регулаторния период 130 229 хил. лв. са индексирани с индекс на инфлация от 7,8% -> 10158 хил. лв., отразяващ инфлацията за м. декември 2021 г. спрямо м. декември 2020 г. С разглежданото Решение № Ц-19 / 01.07.2022 г. КЕВР е приложила инфлационен индекс от 3,3% върху утвърдените експлоатационни и административни разходи за първата ценова година на регулаторния период 130 229 хил. лв., което води до корекция -> увеличение с 4 298 хил. лв. Одобрените от КЕВР експлоатационни и административни разходи за втората ценова година са на стойност 134 527 хил. лв. В Решение № Ц-27 / 01.07.2021 г. Комисията е аргументирала одобрението на експлоатационните и административни разходи за първата ценова година от шестия регулаторен период (01.07.2021 г. - 30.06.2022 г.) в размер на отчетените за 2020 година с отчетени завишени оперативни разходи през 2020 г. в сравнение с предходните две години, от което е стигнала до извода, че инфлация за 2020 - 2021 г. е предварително акумулирана. Индексването на одобрените оперативни разходи за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. с инфлация - средногодишния ИПЦ за 2021 г. спрямо 2020 г. от 3,3%, вещото лице счита, че води до частично изоставане на експлоатационните и административни разходи, тъй като коригираните оперативните разходи са приложими за втората ценова година 01.07.2022 г. -30.06.2023г., а отчетеното нарастване на цените чрез инфлацията е за периода 2021 г. спрямо 2020 г. на годишна база. На третия поставен въпрос – съгласно чл. 38, ал.7 от Наредба №1 при прилагане на метода „горна граница на приходи“ и извършена корекция с фактор Z, която се изчислява на посочена в текста формула при съпоставяне извършената от КЕВР с решението корекция с фактор Z с формулата от Наредбата, дали правилно е приложена формулата по чл.38, ал.7 от Наредба №1 вещото лице, след анализ на изложеното в процесното решение №Ц-19 и извършени изчисления на място в КЕВР, вещото лице потвърждава, че формулата по чл.38, ал.7 от Наредба №1 е правилно приложена от КЕВР при използване на стойностите на елементите на Z-фактора, дадени в Решение №Ц-19. На следващия поставен въпрос, дали формулата, съгласно дадените в чл.38, ал.7 от Наредба №1 определения, включва изплатените на основания решения на

Министерски съвет компенсации вещото лице дава отговор, че от дефинициите на елементите на формулата за изчисление на корекцията със Z-фактор, дадени от законодателя, се констатира, че компенсации по решения на МС не се включват пряко и отделно като елемент на Z-фактора. На следващия поставен въпрос, дали в обжалваното решение правилно е определена Цтр1 като постигната пазарна цена след компенсация вещото лице дава заключение, че съгласно чл.38, ал.7 от НРЦЕЕ Цтр1 е цена, изчислена по реда на ал.8, по която електроразпределителните дружества са закупили електрическа енергия за покриване на технологичните разходи, към която са прибавени цени за пренос и достъп през/до електропреносната мрежа, цена за задължения към обществото и разходи за балансиране, лв./кВтч. В табличен вид /таблица №2/ вещото лице е визуализирало извършеното от КЕВР изчисление на посочената в таблицата база, по данни в таблицата на стр.73 от процесното решение и утвърдените цени за пренос през/до електропреносната мрежа, цена за задължения към обществото и разходи за балансиране по предходното Решение №Ц-27 от 01.07.2021г., т.е. КЕВР е изчислила Цтр.1 вземайки предвид получените от Е. Запад компенсации по решения на МС. По дефинициите в чл. 38, ал.7 от НРЦЕЕ, Цтр1 се изчислява по реда на ал.8, т.е. при отчитане на отклонението от 5%, и е цената, по която електроразпределителните дружества са закупили електрическа енергия за покриване на технологичните разходи, като се включват цените за пренос и достъп през/до електропреносната мрежа, цена за задължения към обществото и одобрените разходи за балансиране, лв./МВтч. Предвид това според вещото лице получавани от държавата компенсации не са изрично упоменати в чл. 38, ал.7 от НРЦЕЕ да се вземат предвид при определянето на постигнатата цена за закупена електрическа енергия за технологични разходи от електроразпределителните дружества. Предвид характера на получените компенсации по Р., а именно за покриване на част от повишените цени на електрическата енергия, вещото лице счита, че под определението „постигната цена“ за Е. може да се разбира, както пряко постигнатата покупна цена на борсата така и постигната цена на база извършени за сметка на Е. разходи, тъй като разходите за закупена електрическа енергия за технологични разходи частично са покрити от получените от държавата компенсации, т.е. реално постигната цена е цената след компенсации. На въпроса следва ли да се обвързва корекцията на фактора Z с компенсациите по решения на МС и дали Наредба №1 допуска такава зависимост вещото лице счита, че получените компенсации по Р. могат да се разглеждат като извънредно обстоятелство с временен характер и като такива не са предвидени в нормативната база, в т.ч. не са били включени отделно във формулата за изчисление на Z-фактора по чл.38, ал.7 от Наредба №1. Наличието на получени от Е. компенсации, за поемане на част от увеличените разходи за закупена електрическа енергия за технологични разходи в резултат от нарасналите цени на свободния пазар, следва да бъде взето предвид при изчисляване на корекцията със Z-фактор, която корекция цели да осигури на регулираните дружества утвърдения им за съответния ценови/регулаторен период марж, включващ одобрените оперативни разходи и възвръщаемост на капитала. Според вещото лице въпросът се състои в механизма, по който това да бъде направено. На последния поставен въпрос, дали в обжалваното решение са използвани различни отчетни периоди при изчислението на Цтр1, от една страна и Еотч, от друга, на стр. 73 от Решението и допуска ли Наредба №1 използването на различни времеви периоди при определяне на елементите във формулата за фактор-Z вещото лице счита, че използването на отчетни данни за различни периоди при изчислението на Z-фактора за периода 01.07.2021г. – 30.06.2022г. не е довело до грешно изчисление, а до неточно изчисление, каквато неточност според вещото лице има във всеки период, тъй като се използват частично прогнозни данни и тази неточност се отстранява /коригира/ с члена от формулата Pt-2 в следващия ценови/регулаторен период.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална

легитимация, срещу индивидуален административен акт по чл. 30, ал. 1 ЗЕ, пред надлежния съд. За жалбоподателя е налице пряк правен интерес /явява се адресат/ от обжалване на раздел II т. 5.1 от Решение № Ц-19/01.07.2022г., с което КЕВР утвърждава считано от 01.07.2022г. цени на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за втората ценова година от шести регулаторен период. Съдът намира жалбата за допустима, относно оспорената част на цитираното решение, поради което същата следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на административния акт, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевиращи доводи за нищожност в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно.

Съгласно чл. 10 от ЗЕ, КЕВР осъществява регулирането на дейностите в енергетиката, а въз основа на чл. 21, т. 8 от ЗЕ Комисията осъществява регулиране на цените в предвидените от закона случаи. В чл. 30, ал.1, т. 13 от ЗЕ е посочено, че на регулиране от Комисията подлежат цените, за достъп и/или за пренос през електроразпределителните мрежи. С оглед посочените разпоредби оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност.

Оспореното решение е прието в изискуемата от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. В конкретния случай процесното решение е прието на заседание на КЕВР в състав "Енергетика" при наличие на изискуемия кворум. В съответствие с изискването на 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ решението е прието с мнозинство от гласовете на 3 от членовете, от които 2- ма със стаж в енергетиката (при минимално изискване за положителен глас от поне един от членовете със стаж в енергетиката), на закрито заседание на комисията съобразно чл. 13, ал. 7, вр. ал. 5 от ЗЕ, за което е съставен протокол с отразени в него начин на гласуване на членовете.

Видно от доказателствата по делото, спазена е била процедурата по провеждане на административното производство. Същата е установена в ЗЕ и в Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), приета на основание чл. 36, ал. 3 от ЗЕ.

Съгласно чл.36, ал.1 от ЗЕ, цените на електрическата енергия се образуват от енергийните предприятия, съобразно изискванията на закона, наредбите по прилагането му и указанията, дадени от Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа енергия. Производството е иницирано по заявление на енергийното предприятие вх.№Е-13-62-19 от 31.03.2022г. за утвърждаване на цени на електрическа енергия, на което е възложено съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕ задължението да образува подлежащите на регулиране цени. Със Заповед №3-Е-1043/16.05.2021г. на председателя на КЕВР е създадена работна група, която е извършила анализ на данните, съдържащи се в подадените от всички енергийни дружества заявления и допълнителните писма и уточнения към тях, като е изготвила Доклад вх.№Е-Дк-1501/23.05.2022г. Последният е приет от КЕВР с Решение по Протокол №128 от 27.05.2022г, т.3. В изпълнение на разпоредбата на чл. 47 от НРЦЕЕ е проведено отрито заседание на Комисията на дата 02.06.2022г. На основание чл. 48 от НРЦЕЕ, КЕВР с решение по Протокол №138/03.06.2022г., т.2 е приела проект на решение за утвърждаване на цени на

електрическа енергия, който е бил подложен на 07.06.2022г. на обществено обсъждане по реда на чл. 14 от ЗЕ. Жалбоподателят в настоящото производство представил писмени становища /писма с вх.№Е-13-62-1038 от 02.06.22г. и №Е-13-62-1050 от 14.06.22г./, относно приетите от КЕВР доклад и проект на решение за утвърждаване на цени в сектор "Електроенергетика", в които изложил своите възражения. КЕВР приела оспореното решение, като в същото се съдържа подробна аргументация относно основанията за приемането, респективно неприемането на възраженията на жалбоподателя /възраженията на жалбоподателя са обсъдени на стр.69-71 от оспорения административен акт/.

Съдът намира, че решението на КЕВР е мотивирано, като в същото са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Противно на изложеното в жалбата, съдът счита, че в обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. В оспорения акт подробно са изложени съображенията на КЕВР за приемане на обжалваната цена и нейните ценообразуващи елементи. Предвид това, възражението за незаконосъобразност на решението поради липсата на изискуемата форма, респ. липсата на мотиви и фактически основания, е неоснователно.

Неоснователно е и възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че с излагане на общи мотиви в акта относно ценообразуващите елементи е нарушен закона. В ЗЕ не се съдържат специални правила, относно начина на излагане на мотиви, който органът ще предпочете – общ или индивидуален при обсъждане на постъпилите заявления от енергийните предприятия, съдържащи предложения за утвърждаване на цени. След преглед на всички данни по повод отчетеното изпълнение на утвърдените необходими годишни приходи за първата година от шестия регулаторен период и след осъществен анализ на постигнатите резултати КЕВР установява, че следва да бъде приложен „единен подход“, подробно описан в мотивната част на процесния административен акт /стр.65-67/. Комисията за енергийно и водно регулиране е специализиран регулаторен орган и като такъв няма задължения да приема еднозначно предложенията и разчетите на различните енергийни предприятия. Именно защото правомощията на КЕВР за ценово регулиране предполагат анализи, оценки и експертиза на предоставена от лицензиантите информация, с оглед нейната точност и икономическа обосновааност, законодателят изрично е предвидил в чл.23, т.4 от специалния закон правомощие на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Правомощията ѝ по ценово регулиране не се свеждат единствено до регистриране на заявките на енергийните предприятия, в ЗЕ е уреден специален регулаторен режим, предоставящ на комисията специфични функции, различни от сочените в жалбата. В жалбата се твърди, че приложеният „единен подход“ при разглеждане и утвърждаване на цените от дружествата от сектор „Електроенергетика“ е в противоречие с материалния закон и липсва индикация за извършен от КЕВР задълбочен анализ на заявените отчетни и прогнозни данни в заявлението и в становището, подадени от оспорващата страна. Съдът намира, че същото е неоснователно. В. единен подход от мотивите се обосновава с приложимостта на една и съща правна уредба при утвърждаване на цените на електроразпределителните дружества, като част от мотивите е последвана от конкретни съображения за всяко дружество. Комисията е изложила както подробни общи аргументи с оглед прилагания „единен подход“ при утвърждаване на цените в сектора, така в същото фигурират и конкретни мотиви по отношение на оспорващата страна. С приложения единен подход, КЕВР е гарантирала равнопоставеността на отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти, като е спазила принципа посочен в чл. 23, т. 5 от ЗЕ. КЕВР изпълнява тези свои законови задължения, прилагайки към горе посочените дружества от сектор „Електроенергетика“ единен подход при утвърждаване на цените на електрическата

енергия, които са в съответствие с принципа за равенство, прогласен в чл.8, ал.2 АПК. Отчетена е спецификата в работата на жалбоподателя при извършения индивидуален анализ на данните и информацията в подаденото от него заявление, в мотивите за всяка извършена от КЕВР корекция на заявени данни са посочени конкретни фактически основания, посочено е дали корекцията е в резултат от прилагане на общ подход за еднотипни корекции спрямо всички дружества, които притежават лицензи за еднакъв вид дейност, които осъществяват същата при сходство в условията, или е наложена от специфични особености на жалбоподателя, при сформирани изводи за извършени корекции.

На следващо място съдът приема, че осъществяването на функцията по общо приемане на предложенията на енергийните предприятия в производство по утвърждаване на цени на електрическа енергия обезсмисля правомощието за ценово регулиране, регламентирано в полза на КЕВР съгл. Чл.21, ал.1, т.6 от ЗЕ. Законодателят съгл. Чл.36, ал.1 от ЗЕ не задължава административният орган да възприеме предложението на енергийно предприятие за изменение на действащи цени, а оправомощава КЕВР да извърши преценка същото, съобразно нормативно установените критерии, поради което утвърдените с Решение Ц-19 цени може да се различават от тези в заявлението и съответно в проекта на решение. При упражняване на правомощията си КЕВР действа в условията на оперативна самостоятелност, а не на обвързана компетентност, следователно има правомощие да утвърди такъв размер на ценообразуващите елементи, какъвто тя счита за икономически обосноваван. Административният орган в съответствие с чл.35 АПК трябва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да обсъди възраженията и обясненията на заинтересованите страни. Това изискване не означава, че възраженията и обясненията задължително трябва да фигурират в мотивите на административния акт заедно с аргументи, свързани с тяхното отхвърляне. Необсъждането на всички конкретни възражения не обосновава извод за наличие на съществено нарушение на производствените правила, ако са изяснени всички релевантни обстоятелства. Понастоящем от стр.67 до стр.74 от решение Ц-19 КЕВР е анализираща предпоставките за основателността на исканията на жалбоподателя с мотиви по конкретните възражения. Съдът приема, че необосновано се твърди с жалбата, че КЕВР не е отчела информацията, съдържаща се в подаденото заявление със съответните приложения, в резултат на което е постановен незаконосъобразен акт при липса на изяснени факти и обстоятелства.

Относно материалната законосъобразност на акта:

По силата на чл. 21, ал. 1, т. 8 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 13 от Закона за енергетиката (ЗЕ) на регулиране от КЕВР подлежат цените за достъп и/или за пренос през електроразпределителните мрежи.

Съгласно чл.36 ЗЕ цените, които подлежат на регулиране, се образуват от енергийните предприятия съобразно изискванията на закона и наредбите по ал. 3. В случая релевантна е Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/.

Според чл. 32, ал. 1 от ЗЕ във връзка с чл. 3, ал. 1 от НРЦЕЕ при осъществяване на правомощията си по ценовото регулиране Комисията за енергийно и водно регулиране, може да прилага различни методи за регулиране, да определя показатели за ефективност на енергийните предприятия, показатели за сравнимост между тях, изпълнение на базисни критерии.

По отношение на дружествата, получили лицензия за разпределение на електрическа енергия, какъвто е жалбоподателят, от 2005 г. КЕВР прилага метод за ценово регулиране "горна

граница на приходи". Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 2 от НРЦЕЕ това е метод, при който регулаторният период е с продължителност от 2 до 5 години; след проведен регулаторен преглед комисията утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за втората година от регулаторния период и може да ги изменя в края на всяка ценова година или в края на регулаторния период в съответствие с глава трета от Наредба №1. При прилагане на метода за ценово регулиране „горна граница на приходи“, цените за достъп и за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи са утвърждавани при регулаторни периоди с продължителност, както следва: тригодишен (2005-2008г.), петгодишен (2008-2013г.), двугодишен (2013-2015г.), тригодишен (2015-2018г.) и тригодишен (2018-2021). Настоящият регулаторен период за оператори на разпределителни мрежи е с определен от Комисията с Решение №Ц-27 от 01.07.2021г. и същият е с продължителност от три години (от 2021г. до 2024г.). С последното са утвърдени цени и необходими годишни приходи, които в следващите години могат да бъдат коригирани единствено и само в предвидените в нормативната уредба случаи.

По смисъла на параграф 1, т. 14 и т. 15 от НРЦЕЕ "регулаторен период" е периодът между два регулаторни прегледа, а "регулаторен преглед" означава дейност, при която комисията извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ ценови/регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед комисията утвърждава: а) прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обосноваването разходи и възвръщаемост на капитала или надценка за дейностите по съответните лицензи; б) продължителността на регулаторния период при регулиране чрез стимули, както и стойностите на ценообразуващите елементи, въз основа на които енергийните предприятия предлагат за утвърждаване цени за следващ ценови период в рамките на регулаторния период.

Тарифната структура на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, одобрена от КЕВР, включва: цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на средно напрежение в лв./кВтч; цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение в лв./кВтч; цена за достъп до електроразпределителната мрежа за небитови клиенти в лв./кВт/ден; цена за достъп до електроразпределителната мрежа за битови клиенти в лв./кВтч.

Утвърдените с Решение N Ц-27 от 01.07.2021 г. на КЕВР цени, без ДДС, на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД /ново наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД/ за първия ценови период от шестия регулаторен период, който е с продължителност 3 години са следните: цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на средно напрежение - 0,01076лв./kWh; цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение- 0,03636 лв./kWh; цена за достъп за небитови клиенти- 0,02151 лв./kW/ден; цена за достъп за битови клиенти- 0,00605 лв./kWh.

Със Заявление за утвърждаване на цени на електрическата енергия с вх. № на КЕВР Е-13-62-19/31.03.2022 г. е направено предложение за цени за услугата „Разпределение на електрическа енергия“ за „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД, считано от 01.07.2022 г., без ДДС, както следва: цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на средно напрежение- 0,01910 лв./kWh; цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на ниско напрежение - 0,07805 лв./kWh; цена за достъп до електроразпределителната мрежа за небитови клиенти- 0,02418лв./kWh /ден; цена за достъп до електроразпределителната мрежа за битови клиенти- 0,00678 лв./

kWh /.

С оспорваното Решение № Ц-19 / 01.07.2022 г., по раздел II, т.5.1, КЕВР е утвърдила на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД цени без ДДС и техни ценообразуващи елементи, за втората ценова година от шестия регулаторен период, при ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 604 025 хил. лв. и пренесена електрическа енергия - 9 687 551 MWh, както следва: цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД на средно напрежение – 0,01653 лв./kWh; цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД на ниско напрежение - 0,06759 лв./kWh; цена за достъп за небитови клиенти, присъединени към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД - 0,02151 лв./ kWh /ден; цени за достъп за битови клиенти, присъединени към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД - 0,00648 лв./ kWh.

Съгласно чл. 28 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/ цената за достъп до електроразпределителната мрежа се образува по групи клиенти въз основа на утвърдените прогнозни необходими годишни приходи съгласно чл. 10 и утвърденото прогнозно количество електрическа енергия за разпределение до крайни клиенти или предоставената/договорената мощност /ал.1/. Цената за пренос на електрическата енергия през електроразпределителната мрежа се образува въз основа на утвърдените прогнозни необходими годишни приходи съгласно чл. 10 и утвърденото прогнозно количество електрическа енергия за разпределение до крайни клиенти /ал.2/. Прогнозните нива на технологичните разходи по разпределението се остойностяват по сумата от цената, определена по реда на раздел I., цената за задължения към обществото и цените за пренос и достъп през/до електропреносната мрежа /ал.3/.

С жалбата се оспорва приложените в Решение Ц-19 годишни корекции на необходимите приходи по чл.38, ал.4 и ал.7 от НРЦЕЕ с индекс за предходен период и фактора Z.

Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.4 /в относимата редакция към датата на издаване на акта/ от НРЦЕЕ /Глава трета/ при регулиране на цените чрез методите на ценово регулиране по чл. 3, ал.2, т. 2 могат да се извършат следните годишни корекции: 1. с инфлационен индекс (И) за предходен период на основата на данни от Националния статистически институт съобразно влиянието му върху признатите разходи за дейността (без разходите за амортизации) и с коефициент за подобряване на ефективността при спазване на принципите на чл. 23 и 31 от Закона за енергетиката; 2. с показатели въз основа на изпълнението (качество на енергията, качество на обслужването), като признатите необходими приходи на енергийното предприятие се коригират при неизпълнението на определените от комисията целеви показатели и разликата между прогнозните и реализираните инвестиции; 3. в резултат на изпълнени и отчетени инвестиции, на основата на достоверни данни за активите по видове дейности, съгласно представените отчети и/или извършена проверка. Съгласно ал.7 на чл.38 от посочения подзаконов нормативен акт при прилагане на метода "горна граница на приходи" се извършва и корекция с фактора Z, която се изчислява по посочената в същата норма формула. В ал.7 /сег.ал.8/ на чл.38 от Наредбата е дадено изчислението когато постигнатата среднопретеглена пазарна цена (Цп), по която електроразпределителните дружества са закупили електрическата енергия за покриване на технологичните разходи: 1. се отклонява с 5 % и под 5 % от прогнозната пазарна цена по чл. 37в; 2. се отклонява с повече от 5 % от прогнозната пазарна цена по чл. 37в.

В жалбата е направено оплакване относно приложената корекция с инфлационен индекс по

чл.38, ал.4, т.1 от НРЦЕЕ. По отношение утвърждаване на цените на жалбоподателя е приложим метод на регулиране, разписан в чл.3, ал.2, т.2 от НРЦЕЕ – „горна граница на приходи“. При този метод се определя регулаторен период за срок между 2 и 5 години, като за всяка година сред първата ценообразуващите елементи, респ. необходимите годишни приходи се коригират само в предвидения по чл.38 от наредбата ред и елементи. Един от тези елементи се явява корекцията с инфлация. Както изрично е разписано в оспорения административен акт, с оглед прозрачност и прогнозируемост КЕВР е приложила подход, при който за всеки ценови период по време на регулаторния период, индексира оперативните разходи на дружествата с инфлационния индекс за предходната календарна година с оглед факта, че за първата ценова година от шестия регулаторен период са утвърдени оперативни разходи, които съответстват на отчетените през базисната година. По този начин КЕВР гарантира равнопоставено третиране както на клиентите, така и на енергийните дружества. Жалбоподателят е предложил подход с отчитане на инфлационен индекс към месец април 2022г., това предпоставя разминаване на периодите и изкривява крайния резултат. Натрупаната инфлация през първото тримесечие на 2022г. е част от общата инфлация за 2022г. и същата ще бъде отчетена за следващия ценови период при корекцията по чл.38, ал.4, т.1 от НРЦЕЕ. Съгласно §1, т.1 от ДР на НРЦЕЕ „базисна година“ е предходната календарна година или 12-месечния период, предхождащ внасянето на предложението, за който енергийното предприятие предоставя информация за лицензираната услуга, използвана като основа за определяне на цени. В експертното заключение на СИЕ, което се кредитира от съда като компетентно изготвена, при използване на специални знания вещото лице е посочило, че в Наредба №1 не е дадена дефиниция коя инфлация – кой индекс на потребителските цени следва да се използва за извършване на корекция по чл.38, ал.4, т.1 от Наредбата. Вземайки предвид, че ценовите периоди са от 01 юли до 30 юни на следващата година и относимите одобрявани разходи на операторите на електроразпределителни мрежи са прогнозни, според вещото лице корекцията с инфлационен индекс „съобразно влиянието му върху признатите разходи“ следва да се извършва със „средногодишния ИПЦ, предходните 12 месеца =100“ за последния месец с публикувани данни към датата на приемане на съответното решение на КЕВР. Средногодишният ИПЦ, предходните 12 месеца =100 е средногодишен индекс, т.е. отразява изменението на цените за последните 12 месеца спрямо предходните 12 месеца. Понастоящем втория разглеждан ценови период 01.07.22г.-30.06.23г., разходи, подлежащи на индексация са утвърдените за периода от 01.07.2021г. до 30.06.22г., което според вещото лице е коректно използването на средногодишен ИПЦ, предходните 12 месеца =100 за месец април 2022г. – 7% или за месец май 2022г. – 8,1%, тъй като именно тези данни отразяват изменението за периода от 01.05.2021г.-30.04.2022г., съответно 01.06.2021г.-30.05.2022г., които са най-близки до периода на първата ценова година 01.07.2021г.-30.06.2022г. Съдът кредитира заключението на вещото лице, че е коректно използването на Средногодишния ИПЦ, предходните 12 месеца =100. В този смисъл неоснователен е доводът в жалбата, че ИПЦ съответен месец от предходната година =100 следва да бъде приложен в случая, както обосновано е аргументирано от вещото лице ИПЦ съответен месец от предходната година =100 е некоректно да бъде използван, тъй като може да доведе до изкривяване и няма да отрази коректно изменението на разходите за всеки от месеците.

Със заявлението Е. Запад е заявило за втората ценова година експлоатационни и административни разходи на стойност 140 387 хил.лв, изчислени като утвърдените за първата ценова година на регулаторния период 130 229 хил.лв. са индексирани с индекс на инфлация от 7,8% - 10158хил.лв., отразяващ инфлацията за м. декември 2021г. спрямо м. декември 2020г. А с разглежданото Решение Ц-19 КЕВР е приложила инфлационен индекс от3,3% върху утвърдените експлоатационни и административни разходи за първата ценова година на регулаторния период 130 229хил. лв, с оглед на което се извършва корекция – увеличение с 4 298хил.лв. Одобрените от КЕВР експлоатационни разходи и административни разходи за

втората ценова година са на стойност 134 527хил.лв. В Решение №Ц-27 от 01.07.21г. КЕВР е аргументирала одобрението на експлоатационните и административни разходи за първата ценова година от шести регулаторен период /01.07.21-30.06.22г./ в размер на отчетените за 2020година с отчетени завишени оперативни разходи през 2020г. в сравнение с предходните две години, т.е. инфлация за 2020-2021г. е предварително акумулирана. Индексирането на одобрените разходи за периода 01.07.21-30.06.22с инфлация средногодишен ИПЦ за 2021г. спрямо 2020г. от 3,3% според вещото лице води до частично изоставане на експлоатационните и административни разходи, защото коригираните оперативни разходи са приложими за втората ценова година 01.07.22г.-30.06.23г., а отчетеното нарастването на цените чрез инфлацията е за период 2021г. спрямо 2020г. на годишна база. В конкретния случай КЕВР в рамките на оперативната ѝ самостоятелност е избрала да прилага за базисна година предходната календарна година както за определяне на оперативните разходи, така и за прилагане на корекционния индекс с инфлация, като и този подход е възприет от регулаторния орган в първата година на шести регулаторен период, респективно Решение №Ц-19 от 01.07.2022г., явявайки се второ поред, следва регулаторната практика, която е установена от комисията. Предвид горното неправилно според жалбоподателя няма да бъде компенсирани с инфлация. Така в конкретния случай КЕВР е взела отчетната инфлация за базисната година, която е декември 2020г.- декември 2021г., именно с нея е коригирала оперативните разходи в Решение Ц-19, а с инфлацията за периода декември 2021г.-декември 2022г. ще бъдат коригирани необходимите годишни приходи в новото последващо решение за периода 01.07.2023г.-30.06.2024г.

В жалбата дружеството е изложило аргументи, свързани с отразяването на по-нисък от официално обявения процент инфлация в утвърдените от КЕВР цени в процесното решение, което ще доведе до негативни икономически затруднения при разплащанията и други неблагоприятни за Е. последици. Същите не са с правен характер, а са свързани с очаквания, прогнози и твърдения, които съобразно извършения анализ на специалното законодателство и регулаторната практика на КЕВР ще бъдат взети предвид при отчитане на реалните резултати и ще бъдат приложени към бъдещите прогнози.

Неоснователни се явяват оплакванията на жалбоподателя за неправилна корекция с фактор Z.

Съдът кредитира експертното заключение на СИЕ като компетентно изготвена, при използване на специални знания. В заключението на СИЕ вещото лице е посочило, че КЕВР правилно е изчислила Z- фактора, с който са коригирани необходимите приходи, така, както е посочено от законодателя в чл.38, ал.7 от НРЦЕЕ. Същата съдържа елементи, които в максимална степен намаляват възможността от значителни изкривявания, в следствие на наличието на прогнозни данни. В тази връзка съдът приема, че съдържанието на правната норма, в която се съдържа формулата, не е предмет на съдебна проверка в настоящото производство, тъй като е налице изричен ред за това. Съгласно дадените в чл.38, ал.7 от Наредба №1 определения формулата не включва изплатените на основание Решения на Министерски съвет компенсации, следователно те не са включени пряко и отделно като елемент на Z фактора. Предвид това са неоснователни твърденията в жалбата, че тези компенсации следва да се приспадат от изчислената по формула стойност на Z фактора, с която следва да се коригират необходимите приходи на дружеството. Получаваните от държавата компенсации не са изрично упоменати от законодателя, че трябва да се вземат предвид при определянето на постигнатата цена за закупена електрическа енергия за технологични разходи от електроразпределителните дружества. За това и вещото лице дава заключение, че правилно е определена Цтр1 като постигната пазарна цена след компенсации. Получените компенсации по решения на министерски съвет могат да се разглеждат като извънредно обстоятелство с временен характер и като такива не са предвидени в

нормативната база, в т.ч. не са били включени във формулата за изчисление на цените на електрическата енергия. Следователно въпреки, че вещото лице приема, че същите следва да бъдат взети предвид при изчисляване на корекцията със Z фактор, доколкото в подзаконовия нормативен акт същите не са предвидени от законодателя, то в съответствие с утвърдената формула е изчислена корекцията на фактор Z.

От експертизата се установи, че от месец октомври 2021 г. компенсирането на високите цени на електрическата енергия над определен праг се извършва от Фонд „Сигурност на енергийната система“ (ФСЕС) посредством целево предоставени средства от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на енергетиката за изпълнение на приети от Министерския съвет програми за предоставяне на компенсации, свързани с цените на електрическата енергия и/или природния газ - чл. 36д, ал. 1, т. 8 от ЗЕ във връзка с чл. 36б, ал. 1 т. 4 от ЗЕ. Това по същество си е събитие с извънреден характер и няма как да бъде включено във формулата за изчисляване на фактора Z. Нещо повече, при следване на логиката на „Електроразпределителни мрежи“ ЕАД, и неизключване на получените компенсации, в утвърдените годишни приходи ще се включат разходи за закупуване на електрическа енергия за технологичен разход, които вече са били компенсирани от държавния бюджет по гореописания ред. Именно това обстоятелство е отчетено от КЕВР при изчисляване на фактора Z, като Комисията се е съобразила както със специалните принципи, съдържащи се в чл. 31, т. 2 от ЗЕ, че цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им и в чл. 23, т. 24 от ЗЕ за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, така и общия принцип на правото, че е недопустимо да се заплаща два пъти за едно и също нещо.

Отделно от горното, както и самият жалбоподател посочва, в НРЦЕЕ е въведен и регулаторен механизъм, който да защитава интересите, както на електроразпределителните дружества, така и на крайните клиенти, а именно при постигнатата среднопредтеглена пазарна цена с над +/- 5% от прогнозната пазарна цена, тази разлика да бъде отразена в необходимите годишни приходи през следващия ценови период (чл. 38, ал. 7 от НРЦЕЕ). Според съда факта, дали през следващия ценови период ще бъдат повишени цените на крайните клиенти, тъй като са налице отклонения от прогнозната пазарна цена над 5%, е неотнормим към процесния случай, тъй като от една страна това е въпрос, свързан с друго производство - обжалване на подзаконов нормативен акт, а от друга, като предвижда горепосочената норма от НРЦЕЕ, е налице и обратната възможност - да бъдат намалени крайните цени, т.е. спазен е принципът за осигуряване на баланс на интересите както на енергийните предприятия, така и на крайните клиенти, предвиден в чл. 23, т. 4 от ЗЕ.

В допълнение съдът намира, че единствено от икономическата активност на жалбоподателя и от вземаните от него управленски решения зависи дали в би могъл да максимализира приходите си или да акумулира повече разходи, като закупува електрическата енергия на по-ниска, респективно по-висока цена, от тази която е част от необходимите годишни приходи на дружество, т.е. да реализира по-висок приход, съответно разход от този, който му гарантират регулираните цени. Исканията за отмяна на процесното решение с изложените аргументи за неправилност на утвърдената цена са изцяло с икономически характер и обхващат въпроси, свързани с неговата целесъобразност, а не неговата законосъобразност. В производството по оспорване решенията на КЕВР, с които същата утвърждава цени на енергийни предприятия, съдът проверява компетентността на органа, спазването на установената форма, спазването на производствените правила и начина на формиране на цените с оглед предвидените в закона и подзаконовите нормативни актове и одобрените от КЕВР методики и правила за ценообразуване при съчетано прилагане на всички ценообразуващи елементи, съобразно

принципите на чл.23, 24 и 31 от ЗЕ.

С оглед всичко изложено по-горе е видно, че доводите в жалбата са изцяло относно целесъобразността на оспореното решение Ц-19, ето защо и предвид чл.145, ал.1 АПК, същите не следва да се обсъждат. Всички изложени в жалбата аргументи са свързани с икономическите резултати, които „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД се стреми да постигне. Това обаче е свързано със стопанския начин на управление на дружеството и не влече незаконосъобразност на процесния административен акт на КЕВР.

Не на последно място, в процедурата по утвърждаване на цените КЕВР е задължена да спазва принципите на регулиране, определени в чл. 23 от ЗЕ. Съгласно чл. 23, т.4 Комисията трябва да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. С оглед на това в правомощията на КЕВР е да извършва оценка и анализ на информацията или данните по отношение на тяхната точност и икономическа обосновааност. Следователно, при приемане на Решение № Ц-19 от 01.07.2022 г. съдът намира, че КЕВР се е съобразила с всички относими факти и обстоятелства като е отчела и анализирала представените в хода на административното производство становища и възражения, в резултат на което е постановила правилен, законосъобразен и мотивиран административен акт.

Предвид изложеното, съдът намира, че Решение № Ц-19/01.07.2022 г., в частта на раздел по раздел II, т. 5. 1 на Комисията за енергийно и водно регулиране е законосъобразно, а подадената жалба от „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание на чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателя следва да заплати на ответника КЕВР юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, предвид и фактическата и правна сложност на делото в размер на 200 лева съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД , /старо наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД/ ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ц-19/01.07.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по раздел II, т. 5. 1.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД /старо наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД/ , ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200/двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: